

تعیین اثر بخشی قرص دفریپرون در کاهش سطح سرمی فریتین در بیماران تالاسمی ماژور شهر اراک

دکتر مژگان هاشمیه^{۱*}، شراره خسروی^۲

۱- استادیار، فوق تخصص خون و انکولوژی کودکان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اراک
 ۲- مربی، کارشناس ارشد پرستاری کودکان، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اراک، دانشجوی دکترای پرستاری
 دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

تاریخ دریافت ۸۶/۷/۱۸، تاریخ پذیرش ۸۶/۸/۳۰

چکیده

مقدمه: حیات بیماران مبتلا به تالاسمی وابسته به ترانسفوزیون است. این بیماران متعاقب ترانسفوزیون‌های مکرر دچار هموسیدروز در ارگان‌های مختلف می‌شوند و به استفاده از داروی چلاتور آهن نیاز دارند که بتواند سبب دفع آهن اضافی از بدن گردد. تنها داروی رایج و در دسترس دفروکسامین می‌باشد که تجویز زیرجلدی آن برای بیمار، بسیار عذاب آور می‌باشد. در نتیجه ضرورت وجود یک داروی چلاتور آهن خوراکی مثل دفریپرون (L_1) احساس می‌شود. هدف از تحقیق حاضر، تعیین اثر این دارو در کاهش سطح سرمی فریتین در بیماران تالاسمی ماژور شهر اراک می‌باشد.

روش کار: در این مطالعه کارآزمایی بالینی از نوع قبل و بعد، ۳۳ بیمار مبتلا به تالاسمی ماژور، بر روی قرص L_1 با دوز ۷۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم در روز قرار گرفتند. روش انتخاب نمونه مبتنی بر هدف بود. بیماران تا قبل از ورود به مطالعه بر روی دفروکسامین تزریقی قرار داشتند و جهت ورود به مطالعه دفروکسامین آنان قطع و به مدت ۶ ماه L_1 جایگزین گردید. میانگین فریتین سرم در بیماران مذکور، در انتهای درمان با دفروکسامین (قبل از شروع L_1) و در پایان درمان با L_1 یعنی بعد از شش ماه محاسبه گردید. در تجزیه و تحلیل اطلاعات از آزمون تی زوج استفاده شد.

نتایج: میانگین سن بیماران $17/2 \pm 1$ سال بود. میانگین فریتین سرم قبل از شروع دارو معادل 1881 ± 257 نانوگرم در میلی‌لیتر و بعد از شش ماه درمان با L_1 ، 384 ± 2495 محاسبه گردید که اختلاف معنی‌داری نداشت ($p > 0.05$). در ۳ درصد بیماران عارضه لکوپنی بروز کرد که با قطع موقت دارو برطرف شد. در ۳۵ درصد بیماران ALT و در ۶۰ درصد AST افزایش یافت که عارضه خاصی ایجاد ننموده که با تداوم مصرف دارو اصلاح می‌شود.

نتیجه گیری: علیرغم افزایش مختصر میانگین فریتین بعد از درمان با L_1 ، این افزایش از نظر آماری معنی‌دار نمی‌باشد و ظاهراً می‌تواند تاثیر مناسبی در دفع آهن داشته باشد. از نظر زمان، با توجه به این که بیماران مورد مطالعه ۶ ماه دارو را دریافت نموده بودند بهتر است جهت بررسی کارایی دقیق‌تر L_1 مطالعاتی با طول بیشتر صورت گیرند.

واژگان کلیدی: دفریپرون، دفروکسامین، تالاسمی، فریتین

*نویسنده مسئول: اراک، بیمارستان امیرکبیر

Email: mozh-hash@yahoo.com